

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на році вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЕФРЕМІВЦІ САМІ СЕБЕ ЗАСУДЖУЮТЬ.

Перед засудом ефремівці на найвищому суді в Харкові мали своє останнє слово. І вони його сказали. Своім останнім словом вони запечатували все, що робили й говорили до цього часу. Вони сказали, чого ніяк петлюрівська зграя не злиже ні зарав, ні в історію. Вони вбили, що називається, власними руками осписового кічка в могилу продажної петлюрівської контр-революції.

Ми ніще подаємо коротенькі уривки з тих покаючих промов, що їх сказали ефремівці в останньому слові на суді.

ЕФРЕМОВ ВІЗНАЄ ДЕСЯТЬ ЛІТ СВОЄЇ КОНТР-РЕВОЛЮЦІЙНОЇ РОБОТИ.

У своєму останньому слові Ефремов каже:

"Я визнаю повною мірою, що моя політична діяльність протягом останніх десяти років була контр-революційна й шкідлива для держави трудящих. Під час суду для мене цілком ясно стала моя провина. Більше того, навіть без мене й самі справи не було б.

"Визнаючи цілком мою провину, я прохаю Найвищий суд одважити мені повною мірою, але прошу взяти на увагу те, що мої товариші тут прилюдно обіцяли далішою своєю роботою на користь трудящих виправити свої помилки. Ім треба вірити, бо до старого, як у них, та й особисто в мене, не може бути повороту. Я не знаю, що мене чекає. Ваш присуд я приймаю спокійно, як заслужений. Як буде дано змогу працювати, весь мій час буде віддано тільки на культурну роботу".

"РІДНИЙ КРАЮ, РІДНІ РОБОЧІ ЛЮДИ, ПРОСТИТЬ МЕНІ" — ПРОСИТЬ ДУРДУКІВСЬКИЙ.

Дурдуківський, один з годових типів петлюрівщини, ось як висловлює своє останнє слово:

"Провина моя ясна. Я визнаю її. Тут кілька разів підсудних називали політичним трупом. Така політична смерть не лякає мене, бо ніколи політичним дітям я не був. Мені мучить моя смерть педагогічна, смерть як вчителю".

Звертаючись до своєї школи, (1. київської ім. Шевченка), він просить, щоб вона простила його, свого "НЕРОЗУМНОГО ЗАСЛІПЕНОГО КЕРИВНИКА ЗА ТЕ, ЩО ВІН ПОСАДИВ ЙІ НА ЛАВУ ПІДСУДНИХ".

Дурдуківський також просить усіх колишніх учнів, і серед них тих, що сидять на лаві підсудних, вибачити йому за те, що він їх загубив і закликає їх "йти до нового життя". Він висловлює жаль із приводу того, що "не дав змоги своїм товаришам по роботі в школі стати дійсно радянськими педагогами".

Дурдуківський говорить: "Рідний краю, рідні робочі люди, простіть мене за те, що хотів вас уярмити, поневолити". Він просить пролетаріат і радянську владу вибачити його "нерозумного, що думав повернути колесо історії".

— ВИННИЙ, ЦІЛКОМ ВИННИЙ, — закінчує Дурдуківський, — ВИЗНАЮ ПОВНОТЮ СВОЮ ПРОВИНУ Й ВІДДАЮ СЕБЕ В РУКИ СПРАВЕДЛИВОГО ПРОЛЕТАРСЬКОГО СУДУ.

Що до цього можна ще додати? Хіба можна додати ще останні слова Володимира Чехівського, керівника автокефальної церкви? Так. Пого останні слова треба додати. Треба, щоб їх прочитали канадійські петлюрівці, обов'язково — треба. Тож ми їх подаємо.

ПЕТЛЮРА — "ГЕРОЙ УКРАЇНСЬКОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ", КАЖЕ ВОЛОДИМИР ЧЕХІВСЬКИЙ.

Признаючи себе винним у всій контр-революційній діяльності, В. Чехівський каже:

"Я осудив контр-революційну роботу всіх українських національних партій, що під їх впливом я був.

"Я визнаю, що герой української контр-революції Петлюра служив не визволенню, а поневоленню України. Я засуджую весь націоналістичний контр-революційний напрям діяльності та ідеологію "БУД" і "СВУ". Осуджую остаточно й свою участь у цих організаціях. Я засуджую також свою злочинну, шкідливу політичну діяльність в автокефальній церкві. Так говорить моя вільна свідомість і мої переконання. Я прихочу до дверей Радянської республіки й прошу не зачиняти мені дверей до праці в майбутньому. Я прошу суд дати мені можливість працювати на користь соціалістичного будівництва закладати мої провини".

Засуджує Чехівський свою злочинну політичну роботу в автокефальній церкві і перед дверима радянської влади просить, щоб їх перед ним не зачиняли.

А ще Ніковський, четвертий "світоч" петлюрівщини, й міністер закордонних справ, говорить. Послухайте, що він каже.

"ХАЙ ЗНАЄ РАДЯНСЬКА СУСПІЛЬНІСТЬ І ТАМ ЗАКОРДОНОМ" — КАЖЕ НІКОВСЬКИЙ.

А знати такі є що й потрібно знати. Потрібно всім знати не тільки те, що петлюрівці робили й роблять, але потрібно знати, що їхні найбільші провідники зараз кажуть про свою

роботу. Тож слухайте ви, закордонні петлюрівці, що каже А. Ніковський.

"Я говорю тут на трибуні з доброю волею. Мене ніхто не злягнув за язика. Я вважаю, що для того морального розстрілу, який тут робила прокуратура, ми, підсудні, самі подавали патрони. Хай знає радянська суспільність і там закорноном, що так каються нас примусили ніхто не міг. Ми каються з широкого бажання вбити до кінця контр-революцію".

Закінчує Ніковський свою промову тим, що він принципово помирився з радянською владою.

Але річ не в тому, що він помирився. Річ в тому, що коли, скажемо, в царській Росії судили колись революціонерів і питали їх перед засудом, чи розстріляти каторгу, чи мають що сказати, то ті відповідали: "Ви розстріляєте мене тіло, але але нашого духа, наших дітей ви не розстріляєте". А ефремівці кажуть: Ми винні, ми вже розстрілені, ми самі подавали патрони для того морального розстрілу — тобто, ми викрили перед вами й цілим працуючим суспільством всю свою злочинну роботу й роботу наших закордонних союзників і до цього ніхто нас не примусив — тільки помилуваті нас.

А послухаймо далі, що інші кажуть.

СТАРИЦЬКА-ЧЕРНЯХІВСЬКА "МИМОВОЛІ ПРАЦЮВАЛА В ІНТЕРЕСАХ ВОРОГІВ ТРУДОВОГО НАРОДУ".

Старичка-Черняхівська просить суду зняти з неї аневгару, що вона ніколи антисемітка не була.

"Представник громадського обвинувачення назвав мене, — говорить підсудна, — невідомим гастролюючим у політичних справах. Це багато, бо насправді я була тільки невідомим статистом у політиці".

Підсудна визнає свою провину в тому, що вона брала участь у "СВУ" й у такий спосіб "мимоволі працювала в інтересах ворогів трудового народу".

ГРЕБЕНЕЦЬКИЙ говорить: "Я педагог. Своєх дітей я не маю, і всю свою любов я віддав своїм учням. За останні чотири роки я не посяв у душі жадної дитини зерна недовіри й ворожнечі до равадан. Отже, прошу суд не позбавляти мене права на педагогічну роботу, щоб я міг не на словах, а на ділі довести щирість мого каяття й цим викупити перед робітництвом і селянством свою провину".

СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТ ГЕРМАЙЗЕ РОЗПОВІДАЄ ПРО СВІЙ ШЛЯХ.

Гермайзе каже:

"Справді, у своїй діяльності за останні роки, я був контр-революціонером. Мій шлях колишнього революціонера — до контр-революції є цілком нормальним. Це шлях того примирення, яким я йшов увесь час. Я прошу суд повірити мені, що я засуджую свою контр-революційну діяльність і коли буде визнано, що я можу працювати, то я доведу щирість моїх знань і те, що у вас були підстави мені повірити".

"ГЕРОЙ "УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ" ГОВОРИТЬ ЗОВСІМ НЕ ПО-ГЕРОЧНОМУ.

Павлушков, гетьманець Павлушков, за якого ухопився був "Укр. Голос", як який хапачесь плота, щоб не гешити в багнюку, послухайте, що той Павлушков каже до української петлюрівської моводи:

"Серед вас, — каже він, — можуть ще знайтися по закутках окремі дезорієнтовані одиниці, які можуть піти тим шляхом, який призвів нас до лави підсудних. Нехай ті дезорієнтовані й розгублені юнаки гаразд знають досвід процесу, нехай вони повірять мені, що шлях, яким ми йшли, веде не вперед, а назад.

"Я цілком визнаю свою провину".

Далі говорить не Матушевський, Янцов, звязковий, Чехівський число 2, і інші. Всі говорять однаково. Всі кажуть, робили ми злочинну контр-революційну роботу, засудуємо на судову кару, але просимо дати нам можливість працювати на користь працуючим і радянській владі і спокійувати.

Про інших напишемо ми іншим разом. Тепер же дамо нагоду канадійській петлюрівщині понохати отого запашу, який й приносить ефремівщина та автокефалія Чехівського.

ПІДТРИМУЙТЕ ЖІНОЧУ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО РАД. СОЮЗУ!

Воркерс Юніті Ліг оф Канада кличе всіх робітниць підтримувати жіночу делегацію до Радянського Союзу.

Перший раз в історії організовані жінки робітничі Канади відішлють делегацію на П'ятий Світовий Конгрес Червоної Профінтерну, щоб побачити великі успіхи робітниць Радянського Союзу, в якому радянські жінки відіграли важну роль.

Ця делегація канадійських жінок робітниць не буде представницею різного рода плаксив, яких можна паїти в Нейшпалл Канвиль оф Вімем або в Дотерс оф ді Емлар; вони будуть репрезентувати найбільш експлоатовану секцію робітничої класи. З майнерських околиць будуть жінки-переселки на собі досвід економічної нагайки капіталістичної експлоатації; які виховали свою родину серед окурження, яке "чемні" люди називають економією, але яке робітничі крути називають голодуванням. Від кравецької індустрії також поїде представниця, яка каже на міжнародній конференції жінок робітниць, що Канада таксамо може похвалитися одною з найкращих шапових систем поту, яку

тільки капіталізм міг винайти. Фармерка буде могла змалювати слави нагоди існуючі в Канаді для тисячів фармерських жінок, які є засуджені на вічні злиди, щоб моргедже в компанії, банки і компанії різних знарядів могли зібрати мільйони зиски.

Ця делегація з Канади буде присутна на конгрес Червоної Профінтерну Там вона стрітється з найкращими представницями революційного руху світу, які зідуть, щоб обговорити справу розв'язання найбільш експлоатованої секції капіталізму, з міжцивільної стратегією класової боротьби мільйонів принижених робітниць і бідних фармерів, і скорі союзувати ряди революційних трейд-юній для повлення капіталізму і для захоплення політичної сили.

Канадійська жіноча делегація буде мати нагоду побачити успіхи і досягнення робітниць Радянського Союзу від Жовтневої революції. Вона буде мати нагоду довідатися про велику роботу жінок робітниць в Радянським Союзі не тільки в тім, що вони багато

Петлюрівська бредня в "Укр. Голосі" і Свистун пророк її

ЯК ЗІЗНАННЯ ТА ПОКАЯННІ ЗАВЯВ ЕФРЕМІВЦІВ В ХАРКОВІ ПЕРЕВЕРНУЛИ ВСЕ В ГОЛОВАХ КАНАДІЙСЬКИХ ПЕТЛЮРІВЦІВ І ЩО З ТОГО ВИПШЛО.

Був у нашому селі чоловік, який, будучи при шийській, впав в коня, розбив голову й страшно розбух. Завтра, бувало на середину ставу по саму шийку в воду й кричати, що він води шукає, щоб голову помочити і не може її паїти.

Ну й не диво! З коня впав, наливши мізку — справа ясна. Але погляньте ви на таке диво: Редактор "Укр. Голосу" пише в редакційній статті з 23 квітня, що В. Свистун у своїй брошурі не писав, що Чехівський до "Спілки Визволення України" не належав. Але даймо слово самому редактору "Укр. Голосу". Щоб "доказати", що прокурор Михайлик "бреше два рази", а Ірван щось два три рази, редактор "Укр. Голосу" пише:

"Ніде в згаданій брошурі не "доповідає", п. Свистун, що Чехівський ніколи в Спільні Визволення України не був. І ніде в згаданій брошурі п. Свистун не "доповідає", що автокефальна церква нікого відношення до Спільні Визволення України не має. Не тільки не "доповідає" сега п. Свистун, але навіть натюком не дає сега зрозуміти. Тисячі людей в Канаді, які прочитали брошуру "Нова хвиля червоного терору на Україні", можуть зараз крикнути Михайликові червоні океан: брешеш!"

Так лементує "Укр. Голос", і то, здається, не у воді, але на Додрині сівю.

Перед нами Свистунова брошура "Нова хвиля червоного терору на Україні". І в ній від початку й до кінця Свистун ретельно, що ніяких доказів більшовики не мають проти ефремівців про їхню контрреволюційну роботу, ні про контрреволюційну роботу автокефальної церкви. На кожній сторінці кричить Свистун: "де докази?". 10-ту сторінку майже ціду присвятив всімном питанням, що їх ставивши у вини ефремівцям; і домагається доказів. Ось читайте, — подаємо досліпно, хоч дуже жалю мисли в газеті, — що Свистун пише на самій 10-ій сторінці своєї брошури:

"ДЕ ДОКАЗИ?"

Застановімся на хвилину над повільним опитальним обжалюванням за арештованими українськими діячів.

- 1. Арештовані українські діячі в перших часах революції боролись проти більшовизму.
2. Повернувшись в Україну в час амністії, вони організували "Спілку Визволення України", що мала контр-революційну ціль унівільнення України від більшовицького панування.
3. Са Спілка мала мати зв'язки з петлюрівським центром, що має свій уряд УНР.
4. Са Спілка мала зв'язки з деякими представницями буржуазних держав на Україні.
5. Спілка хотіла віддати увільнену

причинилися до індустріального розвитку, але також і в праці для суспільної користі, яка зробила величезні кроки на дорозі до здоров'я, гігієни та санітарності.

Воркерс Юніті Ліг оф Канада кличе всіх жінок робітниць Канади дати всіляку можливу підтримку їхній делегації на П'ятий Конгрес. Підтримайте делегацію й у вашій місцевості. Комітет, які будуть вибрані на цих конференціях будуть включати в собі секції спеціально створені для втягнення жінок робітниць і бідних фармерок Канади до близького контакту з боротьбою проти капіталізму. Підчас цих конференцій жіночі комітети мусять зібрати цікаву статистику, яка в першій мірі має відноситися до економічних і соціальних проблем, щоб таким чином делегація мала в своїм посіданні всі матеріали, що допоможуть їй дати правди-

вий образ про канадійські обставини.

В теперішній часі загострення капіталістичної кризи, коли нова імперіалістична кровава купель є нитанням часу, коли мільйони робітників видикається з індустрії і примушується їх голодувати, коли праці жінок і дітей в індустрії скоро зростає, щоб таким чином капіталіст могли мати стаде жерело кровавих доходів, обов'язком кожної працуючої жінки є поірати делегацію через вшанування на конференції Воркерс Юніті Ліг і класти основи для організаційної праці, яка принеде канадійських жінок робітниць до революційних трейд-юній і до бовіих ліг фармерських жінок, які поведуть їх до упертих боїв проти капіталізму.

Т. Ю.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

Винніми, "виплюють" свій минулий контрреволюційну роботу. Закликають всіх своїх одиодумців спам'ятися, "самі подають патрони судової для морального свого розстрілу", як каже Ніковський.

Одним словом — "Рідний краю, робочі люди — простіть" нас, контрреволюціонерів, "ми поминялися", "ми багатоголові "того жорстокого переслідування Української Православної Церкви".

На 8-ій "доказує" Свистун, "що в більшовицькій нема ніяких доказів на "контрреволюцію" заарештованих професорів".

На 9-ій каже, що більшовики вилізуть домі "на мимих організаторів контрреволюції", "українських вешчих".

На 11-ій сторінці каже: "закрид, що арештовані ставили собі за мету віддати назад поміщикам їх землі"... "є підсесний виключно в демагогічних цілях".

Далі на тій же сторінці пише: "Ми вже так багато наслушалися про ту контрреволюцію Української Автокефальної Церкви, що аж смішно є читати як

Знаємо, чого кричите! Вас ефремівці скинули з петлюрівської кобили, назвали вас бредухами і вам популалися в головах. Співчуваємо вам. Але може "надзвичайний" саска-тувський з'їзд висадить вас — коли не на петлюрівську кобилу, то хоч на сусельську свиню. Але запросить Донюва, щоб він вам її осладив.

Винніми, "виплюють" свій минулий контрреволюційну роботу. Закликають всіх своїх одиодумців спам'ятися, "самі подають патрони судової для морального свого розстрілу", як каже Ніковський.

Одним словом — "Рідний краю, робочі люди — простіть" нас, контрреволюціонерів, "ми поминялися", "ми багатоголові "того жорстокого переслідування Української Православної Церкви".

ДО ПОБУДУВАННЯ ПАМ'ЯТНИКА КОЦОБІНСЬКОМУ.

Центральне бюро в справі унівільнення пам'яті Коцобінського остаточно визначило проект, за яким побудують пам'ятник Коцобінському у Вінніпегу. Є це проект студентів О-десского інституту. Комісія експертів має доручити авторам вказівки щодо дальшої детальної розробки проекту.

ПЛИВУЧИЙ САНАТОРІЙ НА ДНІПРІ.

Червоний Хрест почав здійснювати думку побудування на Україні першого пливучого санаторія. Його будуть в майстернях. Держпароплавства. Він матиме три поверхи. В ньому поверсі будуть усі фізичні прилади й обладнання приміщення, на другому — 125 санаторних ліжок, а у верхній використовуватимуться для відпочинку на вільному повітрі.